

РЕШЕНИЕ

№ 3484

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1002** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба, подадена от В. С. И. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], чрез адв. С. С. срещу Заповед № 85/22-4332-000251/09.01.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.171, т. 1, б. ”б” от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от Ж. Й. – младши автоконтрольор при отдел “Пътна полиция” - СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Моли да се постанови решение, с което да се отмени изцяло заповедта за налагане на ПАМ, като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят – В. С. И. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С. С., редовно упълномощен по делото. Поддържа се жалбата. Счита се, че не са налице фактическите и правни основания за издаване на процесната заповед.

Ответник – младши автоконтрольор при Отдел “ПП” - СДВР - редовно призован, не се явява, не се представлява. Чрез изпратено писмено становище на зам. началника на

отдел "Пътна полиция" – СДВР, прави искане за приемане на изпратени писмени доказателства и претендира за прекомерност за разносните по делото от страна на жалбоподателя.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че на жалбоподателя е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 514900 от 09.01.2022 г., затова, че на 09.01.2022 г. в 18:00 ч. е управлявал по [улица]лек автомобил Б. с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Б. Б. В., с посока на движение от[жк]към Околовръстен път и при проверка отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство – алкотест дрегер с № 0212, както и за употреба на наркотични вещества и техните аналози с предоставено техническо средство – дръг тест 5000 с № 0007. Установява се, че е с изтекъл срок на валидност на свидетелство за управление на МПС /СУМПС/.

С оглед на горното, административна наказващия орган /АНО/ е приел, че жалбоподателят е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 1 и 2 от ЗДвП и чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, във връзка с което със Заповед № 85/22-4332-000251/09.01.2022 г., издадена от Ж. Й. – младши автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ на В. С. И. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца и тази заповед се обжалва и е предмет на настоящото съдебно производство.

С определението за насрочване от 21.02.2022 г. съдът е разпределил доказателствената тежест между страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните

административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. директорът на СДВР е оправомощил полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи от отдел "Пътна полиция" - СДВР да прилагат с мотивирана заповед налагането на принудителни административни мерки по ЗДвП

Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Основателно в жалбата се сочи, че в заповедта е посочен номер на АУАН, различен от номера на съставения на жалбоподателя акт, който установява процесното административно нарушение. Описаните в АУАН фактически обстоятелства за административни нарушения по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. Затова АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т.4 АПК. Настоящия състав счита, че се касае за техническа грешка при изписване на номера, която не е довела до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Той е подал писмено възражение срещу констатациите в АУАН, което сочи, че е бил запознат със съдържанието му, както и с коректното основание, за да му бъде издадена процесната заповед.

Относно преценката за материална законосъобразност на заповедта, съдът съобрази следното:

В нормата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП е предвидено, че временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Тази принудителна мярка може да се наложи на лице, което има качеството на водач на моторно превозно средство и е извършило едно от предвидените в хипотезата на правната норма нарушения.

От представените по делото доказателства не се доказва по безспорен начин, че към момента на извършване на проверката, лицето В. С. И. е притежавало един от двата кумулативно изискващи се елемента, за да бъде извършен състава на административното нарушение, а именно, че е притежавало качеството на водач на МПС. От приложената административна преписка и представените от жалбоподателят писмени доказателства се установява, че на същата дата, час и при идентична фактическа обстановка е съставен АУАН №514899 на Б. Б. В. за управление на процесния автомобил, който е негова собственост.

Ответника не е представил други доказателства относими към предмета на спора

, както и не е направил доказателствени искания в настоящото производство. Приложената е по административната преписка нечетлива докладна записка от И. С. – полицаи при ОСПСОВОР – СДВР, поради което съдът приема, че не е безспорно установено, че на посочената дата, час и място, жалбоподателят е управлявал процесното МПС.

ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно. Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване т.к. са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ при липса на всички нормативноустановени за това условия. А щом като не е налице правопораждащ фактически състав, липсва и основание за прилагане на правомощието на административния орган за временното отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на В. С. И..

Настоящият състав приема, че процесната принудителна административна мярка, наложена със Заповед № 85/22-4332-000251/09.01.2022г., за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, издадена от Ж. Й. - мл. автоконтрольор при Отдел "ПП" – СДВР, е издадена при липса на материалноправните предпоставки и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не се претендират от процесуалния му представител, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид основателността на жалбата и изложените мотиви, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ-34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 85/22-4332-000251/09.01.2022г. за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. "б" от ЗДвП, издадена от Ж. Й. - мл. автоконтрольор при Отдел "ПП" – СДВР, с която на В. С. И. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място] е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: